

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

FERAGAT EDEECEK

Firâkıyla harab eyler de zalimde kalır âhım
Ferâgat edecek göynüm gelip duysa şu eyvâhım
Unutmam ki nasîbim hem duamdır o benim mâhım
Ferâgat edecek göynüm gelip duysa şu eyvâhım
Mefâîlü mefâîlün mefâîlü mefâîlün

BAHAR GELDİ

Bahâr geldi gülistandan haber verdi hezârın
Gezip hoşça temâşâ eylesin çeşm ü nazârın
Yetişmez mi gönül kıştan berû derd ü fizarın
Gezip hoşça temâşâ eylesin çeşm ü nazârın
Mefâîlü/mefâîlün/mefâîlü /feûlün

BÜLBÜL

Nedir derdin bilinmez ki bu feryâd ü figan ne
Acep saydeylenen kalb-i perîşanı yıkan ne
Sakın firkat deyip açma benim yâremi bülbül
Dü çeşminden sicim misli süzülmüş o çıkan ne
Mefâîlün/mefâîlü/mefâîlü /feûlün

GÖNLÜM

Bahar geldi açmadı gül açmadı gönlüm
Bu yıl neş'e saçmadı ah saçmadı gönlüm
Kader bildi kaçmadı hiç kaçmadı gönlüm
Bu yıl neş'e saçmadı ah saçmadı gönlüm
Mefâîlü/müfteilün/müfteilün fâ

AŞK NEDİR?

Derûnunda saklısın sen ki rûhun gûl-i ter
Unuttun mu aşk nedir sen de leylâdan beter
Gönül verme bî vefâ bunca zalimlik yeter
Unuttun ya aşk nedir sen de leylâdan beter
Mefâîlü fâîlâtün mefâîlün feûl

AŞKI BİLMİYORSA

Eğer aşkı bilmiyorsa bırak sevme sevme sen
0 lâıyk değil inan ki ölüm sanki sevmesen
Bahar bekle gül misâli büküp boynu eęme sen
0 lâıyk değil inan ki ölüm sanki sevmesen

Mefâîlü fâilâtü mefâîlü fâilün

GÖNLÜM

Niçin sevdi bilmiyor perîşân oldu gönlüm
Firâkın ne yaktı gör yanıp gam doldu gönlüm
Bilinmez ki sır nedir sararmış soldu gönlüm
Firâkın ne yaktı gör yanıp gam doldu gönlüm

Mefâîlü fâilün mefâîlün feûlün

ALDANAN ÇOK

Bilmemiş hasrette dâim aşka lâıyk kul değil
Anlamaz hem dinlemez ah sus ki susmak zul değil
Fâni dünyâ sevgisinden aldanan çok ey gönül
Bülbülündür aşkı meşhur yoksa âşık gül değil
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÜZEL

Kim sevecek seni benden daha çok söyle bana
Sen beni yakma güzel gül ne olur böyle bana
Hâlimi arzederim lâl-i hayal öyle bana
Sen beni yakma güzel gül ne olur böyle bana

Müfteilün feilâtün feilâtün feilün

BUGÜN

Yine hüznüyle gönül yine derd-nâk mı bugün
Ne desem çaresi yok yüreğim çak mı bugün
Diyemem kendime dur nicedir hâtıralar
Yine çeşminde o yaş yine anmak mı bugün

Feilâtün feilün feilâtün feilün

BAKİ DEĞİL

Geç kalma gönül ömrüne bak bâki değil ki
Aldanma sakın vuslat-ı yar vâki değil ki
Firkat yetişir ayrı koyar cânını senden
İç âbı hayat iksiri der sâki değil ki

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ESEFA VA ESEFA

Su misali geçme ömrüm edemem ahde vefa
Demeden hayâta nîmet esefâ vâ esefâ
Ne beden ne rûhu bilmem sürerim onda safâ
Beni affeder mi Rabbim esefâ vâ esefâ

Feilâtü fâilâtün feilâtün feilün

SEVEN HER DEM KARA BAĞLAR

Ne göz ağlar ne ciğer sûz ona âşık mı derim
Seven her dem kara bağlar a benim tâc-ı serim
0 yârim der sine daęlar ama Mevlası kerim
Seven her dem kara bağlar a benim tâc-ı serim

Mefâîlün feilâtün feilâtün feilün

BU AKŞAM

Dert yüklü emeller ruhumu incitti bu akşam
Neş'eyle gelen firkatle dönüp gitti bu akşam
Ah etme gönül sandın ki hayat bitti bu akşam
Neş'eyle gelen firkatle dönüp gitti bu akşam

Müstefilü müstefîlü mefâîlü feûlün

ÖLÜM

Meğer her an ölünür sonrasında dirilip
Niçün hâlâ bilemem korkutur yine ölüm
Sabahından çıkılır uykularla girilip
Cehâletten mi acep korkudur yine ölüm
Mefâîlün feilâtün mefâîlü feûl

DÜNYÂ

Fânî dediler amma herkes gözünü kırpar
Kim dalsa hevâsıyla hızdan başını çarpar
Bilmez mi şu âdem ki kudret ile döner o
Takdir iledür nûru müddet ile söner o

Mefûlü mefâîlü mefûlü feilâtün

YARAB

Tut kalbimi senden yana yâ Rab bende bırakma
Fânîde zeval yolcusu olmuş tende bırakma
Düşmüş şu kırık kolla bi ümmîd yende bırakma
Fânîde zeval yolcusu olmuş tende bırakma

Mefûlü mefâîlü mefâîlün feilâtün

RÛZ-U MAHŞERLİ ARUZ

Kör eylemiş seni heyhat, şu kör olacak kinin
Düşmanlarınla berâber, olur mu senin dinin
Aldanma ey bi vefâ sen, gelir o hesap günün
Neydin ne oldu şu hâlin, denir sorulur dünün

Müstefilün feilâtün mefâaletün feûl

EY DÎLARA..

Sevgi söyler şarkılarda nağmeler senden bana
Ey dilârâ durma öyle çâre yok aşktan yana
İçti sevdâ kor misâli yandı göynüm duy sana
Ey dilârâ durma öyle çâre yok aşktan yana

Fâilâtün fâilâtü fâilâtün failün

NUR-U ÜMİD YAK BANA

Sonbahârım, kış yakın derken saçımdan ak bana
Dil-i şeydâ aşka düşmüş nâr içinden bak bana
Ye'si sevda içreyim gel nûr-u ümmîd yak bana
Dil-i şeydâ aşka düşmüş nâr içinden bak bana

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

YA İLAHÎ

Saçtı eşki dîdeler aşk deyûben ağlayub
Affı istemek murad Hakk için el bağlayub
Cem olup şol Kâbeden câmi vû seccâdeden
Ya İlâhi tövbe der müslümanlar çağlayub

Fâilâtü fâilâtün mefâîlün feûl

CANA

Kalbimin derûnu saklar sır misâli bendesin
Bilmedin ki rûha cansın tendesin bedendesin
Vuslatın bahârı sunsun Çin velev Yemendesin
Bendesin inan ki cânâ tendesin bedendesin

Fâilâtü fâilâtün fâilâtü failün

AŞK-I MECAZÎ

Derd-nâk ediyor gönlümü mehtâpla hayalin
Firkatle gelip geçmedi rûhumda leyalin
Çıkamaz ki derûnumda o gül çehre-yi lâlin
Firkatle gelip geçmedi rûhumda leyalin

Mefûlû mefâîlû mefâîlû feûlûn

EMAN VER RABB-İ RAHİM

Kaçar sür'atle elimden boş vagon misli zaman
Ne gönderdim beni bekler şol kabir içre durak
Eman ver Rabb-i rahîmim hal melâl sende emân
Göçer fânîye dalan can âniden haykırarak

Mefâîlûn feilâtûn fâilâtûn feilûn

ÖMRÜM

Rüzgar misali kemâle eren yaş
Akıp giden suya benzedi ömrüm
Ayyaş mı fânî hayâle dalan baş
Sermesti uykuya benzedi ömrüm

Müstefilûn feilâtü feûlûn

GONCA-İ RANA

Cânâ seninle güzel aşktaki mânâ
Bir sır mı sevgi duyur ânı cihâna
Cânâ seninle güzel aşktaki mânâ

Mefûlû müfteilûn müfteilûn fâ

SÖNMÜŞ

Durmaz ki geçer yıllarımız bir güne dönmüş
Sevda çağıran coşkumuzun şûlesi sönmüş
Bilmem ki gören var mı giden fânîye dönmüş
Sönmüş ne yazık aşkımızın şûlesi sönmüş

Mefûlû mefâîlû mefâîlû feûlûn

SEN

Sen de ağyâre bakıp bana cevır etme sakın
Nâtüvân anla şu dîl sana mestâne yakın
Aşka düştüm nicedir nice derd içre bakın
Nâtüvân anla şu dîl sana mestâne yakın

Fâilâtûn feilâtü mefâîlû feûl

YILLARA SOR

Târümâr oldu gönül yine derdinle senin
Bekledim yıllara sor şu ümîdinle senin
Aşkı şarkında duyup ne olur dinle senin
Bekledim yıllara sor şu ümîdinle senin

Fâilâtûn feilâtü mefâîlû feûl

GÖNÜL

Ah sanki ortası var ya îmandır ya küfür
Serbest, ya üç güne tap riyâkar ol da üfür
Allah de ya da gönül ibâdetlerle sevin
Elbet bu fânî değil o ahret yurdu evin

Mefûlû müfteilûn mefâîlûn feilûn

GİDEN ZAMANLAR

Durmaz gönülden geçer o tatlı anlar
Bilmem ki dönmez niçin giden zamanlar
Sevdâ deyip iftirâk kucaklayanlar
Bilmem ki dönmez niçin giden zamanlar

Müstefilûn fâilâtü fâilâtûn

ŞOL ÖMÜR

Bir teselli sundu elbet amma fânîdür bu dâr
Gel duâdan geçme gönlüm iftirak ayn ızdırâr
Selde durmaz dal misâli gör tutulmaz şol ömür
Zerre kâm bin kerre gamdur olmayâ can berhudar

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EY DÎLARA

Ey dilârâ bir günâhımdan azâd ettin beni
Af dilendim bir gün âhımdan azad ettin beni
İncitip kırdın vefâsız neylerim şimden geru
Sen ferah ü inşirâhımdan azad ettin beni

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

DÎLDAR

Bin neş'e bırakmış gönlüme aşkıyla o dildar
Sönmez nice yıllardan beri nûr misli ışıldar
Rûhumda durup dâim bana sevdâyı fısıldar
Sönmez nice yıllardan beri nûr misli ışıldar

Mefûlü mefâîlün feilâtün feilâtün

GÖR

Bin kerre gönül sevse bile sanma o yardır
Sevdâ denilen tatlı yara hikmeti vardır
Nur tut şu yürek âteşini kandile dönsün
Gör rahmetinin hikmetini şiddeti sönsün

Mefûlü mefâîlü feilâtü feûlün

EMANET

Göçmüş gibi say cân ü beden yolda emânet
Sen yanma gönül ânı veren bâki emân et
Hû Hû de yeter gel ona dön güçlü imân et
Sen yanma gönül ânı veren bâki emân et

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL LEZZETİ

Kimden diye bak mün'imi bul nîmeti tat sen
Vallahi gönül lezzetidir fâniye kat sen
İzân-ı ebed rızkını tut gayrını at sen
Vallahi gönül lezzetidir fâniye kat sen

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün